

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2703/2019
18.06.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници по тужби тужилаца 1. АА из ... и 2. ББ из ..., чији је заједнички пуномоћник Слободан Коцић, адвокат из ..., против тужене ВВ из ..., чији је пуномоћник Бисерка Црнић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужилаца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 4946/18 од 30.01.2019. године, у седници већа одржаној дана 18.06.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужилаца, изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 4946/18 од 30.01.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу П 232/18 од 30.05.2018. године, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца АА, којим је тражио да се утврди према туженој да је власник на 1/3 идеалног дела подрумских просторија, које се налазе испод његовог стана у улици ... број .., кат. парц. бр. .., лист непокретности .. КО ..., те да се наложи туженој да подрумске просторије ослободи од ствари и уступи у државину и својину тужиоцу АА. Ставом другим изреке обавезани су тужиоци АА и ББ да туженој на име трошкова поступка исплате по 78.750,00 динара, са законском затезном каматом од дана доцње па до исплате.

Одлучујући о жалбама парничних странака изјављеним против наведене првостепене пресуде, Апелациони суд у Нишу донео је дана 30.01.2019. године пресуду Гж 4946/18 којом је, у ставу првом изреке, укинута првостепена пресуда у ставу првом изреке и одбачена тужба тужиоца АА. У ставу другом изреке првостепена пресуда је преиначена у погледу трошкова парничног поступка, па су обавезани тужиоци АА и ББ да туженој на име трошкова парничног поступка исплате износ од 193.050,00 динара, као и да јој тужилац АА исплати додатни износ од 16.500,00 динара, а тужилац ББ додатни износ од 17.900,00 динара, све за законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену благовремену ревизију поднели су тужиоци, преко заједничког пуномоћника, из свих законом прописаних разлога.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11), Врховни касациони суд је утврдио да ревизија тужилаца није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Вредност предмета спора у конкретном случају износи 100.000,00 динара.

Имајући у виду да вредност предмета спора очигледно не прелази ревизијски цензус, то ревизија тужиоца АА није дозвољена у смислу члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

Није од утицаја на дозвољеност ревизије тужиоца АА то што је другостепени суд одлучујући о жалби тужилаца укинуо првостепену пресуду и одбацио тужбу, јер у таквој ситуацији нема места примени члана 403. став 2. тачка 3. Закона о парничном поступку. Ово, стога, што о тужбеном захтеву, након укидања првостепене пресуде, није мериторно пресуђено.

У погледу ревизије тужиоца ББ, ревизијски суд налази да именовани ревизијом побија само одлуку о трошковима парничног поступка из другостепене одлуке. Следи да је предмет побијања споредни захтев, због чега његова ревизија, такође, није дозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 420. став 6. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа-судија,
др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић